

Jeu Jennekens

1903-1977

Fon Weusten

Joseph Mathias Hubertus (*Jeu*) Jennekens werd geboren op 30 augustus 1903 in Berg en Terblijt als eerste kind uit het huwelijk van Nikolaas Karolus Hubertus Jennekens (schrijnwerker), afkomstig uit Hulsberg en Josepha Meertens, die geboren was in Berg en Terblijt. Hij groeide op aan de Nieuweweg in Valkenburg, destijds nog gemeente Hulsberg, waar men op een drietal plekken woonde, onder andere in een mergelhuis nabij Hotel Schaepkens van St. Fijt en een woonhuis op de Emmaberg.

Jeu en Fien Jennekens-Savelberg

Na de lagere school ging hij in de leer als slagersknecht. Waar hij het vak heeft geleerd is niet bekend, wel dat hij nadien naast het slagersvak nog vele andere werkzaamheden heeft verricht, met name in de schaarse jaren tussen de Eerste en Tweede Wereldoorlog toen alle inkomsten welkom waren. Inkomsten die hij overigens heel zorgvuldig bewaakte. Zo nam hij, als hij loon had ontvangen, altijd een andere weg naar huis dan de gebruikelijke, uit angst dat hij wel eens opgewacht kon worden door oneerlijke lieden.

Al op jonge leeftijd werd hij lid van het kerkkoor St. Cecilia en mannenkoor Walram in Valkenburg. Ook was hij tenor in het in 1928 opgerichte Valkenburgs dubbel-mannenkwartet dat verder bestond uit Sjoof Roks, Toon Pisters, Armand Vyghen, Jef Dassen, Math Paulssen, Jang Drissen en Pie Hendriks. Repetitor was Harie van Sonderen, de uitvoeringen hadden plaats onder leiding van Jang Drissen. Diverse keren werd deelgenomen aan wedstrijden voor mannenkwartetten.

Op 26 oktober 1931 trouwde Jeu in Schin op Geul voor de kerk met Josephina Maria (*Fien*) Savelberg. Zij was geboren op 6 oktober 1906 in Schin op Geul als dochter van Jacobus Hubertus Savelberg en Maria Gertrude Lincens. Zij was enige tijd werkzaam bij Erven-Funcken in Strucht.

Na hun trouwen woonden ze tot 1937 op de Emmaberg. Daarna verhuisden ze naar Strucht waar ze het ouderlijk huis van Fien betrokken. Dit huis werd nog bewoond door Sjeng Savelberg, die de rest van zijn leven als vrijgezel in het huis bleef wonen. Hier breidde het gezin zich uit tot 11 kinderen.

In het kader van de werkverschaffing werkte Jeu onder andere als hulp in de keuken in het gezellenhuis in de Dem (Hoensbroek), in het klooster Ravensbosch en in hotel Vue de Montagne in Valkenburg. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd hij tewerkgesteld in Moresnet waar een spoorwegbrug in aanbouw was.

Het gezin Jennekens-Savelberg in 1954

Zoals in vele gezinnen in deze tijd werd er thuis brood en vlaai gebakken en ook regelmatig een varken geslacht. En zijn kinderen herinneren zich nog heel goed de wekelijkse wasbeurten in de 'buut' waarbij een hand hulp van Jeu dringend gewenst was. Hij poetste de schoenen van alle kinderen en daarnaast was aardappelen schillen zijn dagelijkse bezigheid.

Samen met onder meer Wiel Pasmans, Jacques Steinbusch, Sjir en Huub Straaten, Sjir en Zef Boon en Sjeuf van Weersch vormde hij een dubbelmannenkwartet dat in 1939 zou leiden tot de oprichting van mannenkoor Inter Nos. Bekend is dat dit gebeurde in het café dat gevestigd was in het huidige Tolhuis.

Jeu was de ziel van het koor, muzikaal begaafd en met een uitzonderlijke stem, die tot op hoge leeftijd niet aan kracht en volume inboette. Bovenal bleef hij, zoals een bestuurslid hem typeerde, *“een gewoon mens, iemand die geen kwaad kon horen, iemand die met plezier en liefde zong...”*.

Op diverse door Inter Nos uitgebrachte platen is zijn prachtige stem te horen als solist, zoals in de liedjes “Bolen Mi Lezi” en “Plovi”. Tot in de verre omtrek werd hij gevraagd om huwelijksmissen op te luisteren waarbij meestal het Ave Maria ten gehore werd gebracht.

Jeu (als ‘leenkoning’) samen met zijn zes zonen

Tallose anekdotes resteren uit zijn leven. Juist door zijn eenvoud, zijn drang naar gezelligheid en zijn gevoel voor humor leidde dit soms tot doli-drieste situaties. Zoals die keer toen de microfoon moest worden verwijderd omdat Jeu te hard zong. Of toen men hem vroeg om wat minder hard te zingen en hij antwoordde dat hij verkouden was.

Plezier in het leven, dat tekende Jeu. Een gevleugelde uitspraak van hem was: *“Veer leave mèr eine kièr, en laot veer daorum mèr sjpas hōbbe”*.

Ook klonk regelmatig uit zijn mond *“zou veer os nog eine vatte”*, dat weer uitmondde in het niet in staat zijn van het zingen van de nachtmis of niet meer de juiste weg naar huis vinden.

Graag legde hij zondags na de hoogmis een kaartje in het café van Piet van Weersch. Zijn vrouw Fien moest dan regelmatig veel geduld opbrengen om het ‘middageten’ warm te houden.

Jeu tijdens een verenigings-voetbaltoernooi

Leon Pluymaekers noemt hem in een artikel in het land van Valkenburg *“een echte Limburger, liefhebber van ’n sigaar en een goed glas bier”*.

Jeu overleed op 8 april 1977 in Strucht en werd op 13 april in Schin op Geul begraven.

Postuum kreeg hij in 1980 een eerbetoon door het onthullen van een portret in de gemeentegrot in Valkenburg, in het bijzijn van mannenkoor Inter Nos, het Partizanenkoor van Ljubljana, een afvaardiging van het gemeentebestuur en zijn naaste familieleden. Ontroerend was hierbij de vertol-

king van Jeu's lievelingslied "Bolen Mi Lezi", voor deze gelegenheid ten gehore gebracht door Marcel Neven.

Bronnen:

- Weekblad "Het Land van Valkenburg", 15 april 1977
- Herinneringen van familieleden